

Normalitat? Quina normalitat?

«L'independentisme confia ara en la denúncia persistent dels dèficits democràtics de l'estat espanyol per créixer més i acabar guanyant la partida»

Sospitàvem que l'independentisme no estava preparat per a l'hora de la veritat: una cosa és buscar comprensió (i trobar-la) en altres sectors ideològics, davant l'abús de la presó preventiva, i una altra haver d'afrontar el moment en què es dictés sentència. Aquest dia ja és una mica més a prop, i comencem a albirar les orelles al llop.

Cal assumir-ho: és probable que als líders del procés que s'han estimat més quedar-se a l'estat espanyol que no pas marxar a l'estranger els caiguin penes de presó que, tot i les corresponents reduccions i restes, puguin enfilarse fàcilment fins als set o vuit anys. Així que, al buit estratègic amb què, des de fa uns mesos, ens obsequien els partits independentistes, hi haurem de sumar ara la necessitat de decidir, sense gaire dilació, com gestionar aquesta lúgubre, i potencialment desestabilitzadora, realitat penal.

De la tardor calenta pronosticada mesos enrere passarem potser a una primavera inflamada, encara més per la coincidència amb cites electorals (municipals i europees, pel cap baix), subministradores d'eslògans exprés, i a un previsible esclat de la indignació popular que els partits hauran de decidir si es presten a excitar o a modular.

Seria un detall que cadascun d'ells ho fes en consciència, amb alt sentit polític i sense deixar-se impressionar per allò que pugui pensar que la seva clientela sectorial desitja escoltar a curt termini. Ja sé que és demanar molt.

Sigui com sigui, les mobilitzacions tornaran i prendrà cos la Paradoxa del Retorn a la Normalitat Improbable: vantar-se d'oferir la mà estesa a l'independentisme i de clamar pel diàleg mentre, al mateix temps, els seus líders són sotmesos a uns càstigs possiblement no homologats amb democràcies avançades del nostre entorn i on és fàcil intuir que hi juguen un paper la revenja política i l'escarment.

Aquests dies sembla que tothom és expert en lleis i des d'aquestes línies ens abstindrem de pretendre donar lliçons als juristes, però és obvi que la construcció del delictes de rebel·lió, que reposa en l'existència d'episodis de violència, convida a alimentar aquesta percepció.

L'independentisme confia ara en la denúncia persistent dels dèficits democràtics de l'estat espanyol per créixer més i acabar guanyant la partida, i per això, alguns sectors poden veure en les sentències, quan arribin, una nova oportunitat per forçar la realitat que podria acabar d'una manera tan bonica com la de fa un any.

Certes gesticulacions poden ser, a hores d'ara, ridícules: qui té, al capdavant, les claus de les presons catalanes? El pols continuarà, i l'agitació al carrer, mentre l'apropament entre bambolines de l'independentisme (tant ERC com el PDeCAT) i el govern de Pedro Sánchez continuï fent el seu discret camí cap a no sabem exactament on. Moltes coses poden passar, però, ara bé, que tothom s'ho fiqui al cap: la normalitat, ni hi és ni se l'espera.